



Радой Ралин
Заминаване

Моторът се затресе... И колата
се плъзна по отгъкания сняг...
И ти се взря за сетен път в стъклата,
и ти за сетен път погледна пак.

Какво ще гледаш? Ти нетърпеливо
очакваше отдавна дълъг път...
А в тоя час сърцето ти се свива,
че в тоя час тъй хубав е градът.

Училището, дворот, изпращачите
останаха отзад, а отстрани
надбягват се лудешката във здрача тих
витрини, минавачи, светлини...

И мерне се за миг – и пак изчезне
познат прозорец, улица, трамвай.
Тук всичко твое близко е излезло
в шпалир „На добър час!“ да пожелай.

Довиждане, обичан град! Със здраве!
Тъй хубав пред раздялата си ти!
Довиждане! Ний няма да забравим
как тая вечер целият блестиш.

И там далече, в оная непозната
унгарска заледена равнина,
през тежките минути на войната
пак ще ни сгрыва твойта светлина.

И аз откъсвам сетнята въздишка.
Шофьорът е засилил скоростта.
И аз изкозирувам по войнишки,
и марш познат засвирвам със уста.

Довиждане! Колата вече яха
напред въз оснеженото шосе.
Градът, назад останал, още маха
за сбогом две премръзнали ръце.

КРАЙ

© 1946 Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Публикация:

Радой Ралин. Избрани творби в два тома. Том първи
„Български писател“, С. 1984

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5820>]